

Технологія організації та проведення семінарських занять передбачає попереднє визначення науково-педагогічним працівником теми, основних питань, які винесено на обговорення, ознайомлення зі списком літератури для опрацювання та методичними рекомендаціями щодо систематизації результатів цієї роботи.

Безпосередньо на заняттях обговорюють основні проблеми теми, провадять дискусію, заохочують активність студентів, підбивають підсумки, оцінюють діяльність студентів.

Основною метою семінарських занять є рух студента в інтелектуальному розвитку, формуванні світогляду, засобів пошуку об'єктивної істини, культури спілкування.

Формами контролю на семінарських заняттях є:

- вибіркове усне опитування перед початком занять;
- опитування тестами протягом 5-10 хв;
- письмові відповіді на окремі запитання;
- оцінка активності студента у процесі занять, внесених пропозицій, оригінальних рішень, уточнень і визначень, доповнень попередніх відповідей і т. ін.

Т.М. Глушенко

ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ У ВУЗІ

На сучасному етапі розвитку суспільства вивчення проблеми мотивації навчальної діяльності підростаючого покоління в умовах нескінченних освітніх, соціальних, політичних реформ, при зміні духовно-моральних орієнтирів суспільства стає надзвичайно актуальним, корисним і важливим.

Однією з гострих суспільних проблем у наш час, як не парадоксально це звучить, виявилось знецінення духовних ідеалів і небажання молоді навчатися з метою придбання глибоких системних знань (втрата визначення мети й духовно-ціннісних орієнтирів). Нерідко відсутня мета і при виборі майбутньої професії. Та й профорієнтаційна робота в школах сьогодні найчастіше досить складна, що обумовлено соціально-політичними причинами.

У потенційного студента нерідко домінуючими виявляються споживчі цілі: здати залік або іспит, отримати диплом про вищу освіту, а з часом якось визначиться і перспектива кар'єри. Серед студентів ВНЗ сьогодні виявляється чимало молодих людей, які не мають чіткої мети, не прагнуть до навчання і мало розуміють специфіку професії, яку обрали вони або їх батьки.

За даними проведених досліджень 41% студентів зорієнтовані на оволодіння професією, 59% – молоді люди, які при вступі до ВНЗ не мали

перед собою мети отримати вищу освіту з конкретної спеціальності; вони не знаходять сенсу працювати в професійній сфері, обраній ними (або батьками). Звідси напрашується висновок: на першому місці сучасного студента – прагнення утвердження себе в статусі студента, далі слідує пізнавальний інтерес, і на останньому місці – професійно-практичний мотив.

Загалом, мотивація навчання студентів у ВНЗ зазнає деяких змін протягом усього навчання і має свою динаміку від курсу до курсу. Навчальні досягнення сильних студентів зумовлені більшою мірою психологічними факторами (особливості мотивації, самоорганізації, активності тощо), тоді як навчальні результати слабких студентів головним чином залежать від зовнішніх факторів (рівня організації навчального процесу, якості викладання).

З метою формування у сучасного молодого покоління цілепокладання, стійкої позитивної мотивації до навчання та до інших видів діяльності доцільною є організація психологічної служби в кожному ВНЗ, робота якої сприяла б більш якісному та своєчасному вступу в доросле життя, підготувала б до нових умов життєдіяльності, навчила б молодих людей розумно долати психоемоційні, інтелектуальні та фізіологічні перевантаження. Важливу роль у цьому процесі можуть зіграти і молодіжні громадські організації (їх без уваги представників старшого покоління сьогодні залишати не можна), і представники соціальних служб, соціальні працівники (цей напрямок сьогодні вимагає розвитку і різноманітності нових форм роботи з молоддю).

Таким чином, аналіз проблеми мотивації навчання дозволяє зробити висновок про необхідність перегляду цілей традиційного процесу навчання, змінюючи при цьому і систему методів навчання, і систему оцінки знань, і принципи ставлення до студентів. Пріоритети слід зміщувати у бік розвитку мотивації та інтересу до отримання знань, адекватної оцінки власних результатів і формування вміння вчитися, яке супроводжує людину протягом усього життя.

О.В. Громова

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

У світлі розбудови сучасної системи вищої освіти особливої уваги набувають питання, пов'язані з мотивацією студентів до навчання. У розумінні студентів їхня освіта є суб'єктивною, вона концентрується на багатьох дисциплінах і є швидше абстрактною, аніж орієнтованою на практику. Викладачам необхідно націлити студентів на отримання високих знань, професійних вмінь і навичок, на розвиток творчої ініціативи. Для цього доцільно використовувати механізм мотивації.